

Vi måste emellertid lämna Bielite och allt det vackra där och fortsätta. Vi hade mycket kvar att färdas innan vi nått dagens mål, Fatmomakke. Efter en 4 km lång vandring kommer vi fram till Kultsjön, där roddare från Saxnäs vänta oss för att föra oss till Fatmomakke.

Efter att först ha tagit oss ett uppfriskande bad i det iskalla vattnet gå vi ombord på de båda båtarna och färden över Kultsjön har börjat. Närmaste målet är Saxnäs, där vi äro efter ungefär en timmes rodd. Vi få emellertid inte stanna länge. Efter att ha inmundigat en kopp gott kaffe hos Axel Johansson, sitta vi snart åter i båtarna med Stornäs som närmaste mål. Det hade blivit kväll och kanske var det det som gjorde att vi kände oss stämda och upplagda för sång. Faktum var emellertid att den ena sången avlöste den andra under hela färden med den påföljd att Herr Samuelsson var totalt hes vid framkomsten till Stornäs.

Fatmomakke

I Stornäs blev det åter en kafferast, dock inte heller den alltför lång, än är det nära en mil till Fatmomakke och vi måste dit och ordna med logi till natten. Efter en dryg timmes rodd nå vi slutligen målet. Kapellet ligger där så vackert längst inne i viken. Men på samma gång har det ett undangömt läge och efteråt har jag funnit hur betecknande även det är för lapparna, att deras kapell liksom gömmts undan i viken så att man inte ser det förr än man är alldeles inpå det i stället för att ge det en plats uppe på fjället där det kunnat lysa vida omkring. Man behöver inte vara länge hos lapparna för att finna hur de t.ex. bygga sina kåtor på platser där de för en okänd äro mycket svåra att finna.

Vi var framme i Fatmomakke. Vår första omsorg blev nu att skaffa logi. Vårt sällskap, i vilket rättvisans representant, fjärdingsmannen, var med, disponerade en liten kammare i det så kallade länsmanskontoret och Inspektör S. och jag hade gjort oss ganska stora förhoppningar att få bo i prästgården. Vi skyndade oss därför att uppvakta prästen. Vi kommo dock ganska snart underfund med att han och hans hushållerska behövde hela prästgården för sin räkning och då ville vi naturligtvis inte besvära.

Vi återvände till vårt sällskap i länsmanskontoret och där besannades åter ordspråket: "Om sämjan är god ryms det sju i en svinho". Inspektör Svedberg blev erbjuden den enda säng som stod att få och sällskapet för övrigt skulle ställa till syskonbädd på golvet.

Övernattning i lappkåta

Jag som skulle bli kvar hos lapparna och, som jag då hoppades, ändå bo i kåta såg i allt detta en fingervisning att ju förr dess hellre inleda bekantskapen. Jag beslöt därför att söka skaffa mig logi i en lappkåta. Jag gick genom hela "kåtstaden" och till en kåta som jag lagt märke till innan vi kommit i land. Jag kliver in och finner bara ungdom där. Jag framställer min begäran och det är ingen svårighet att få logi här. "Åjo, det går nog för sig, men vi har inga skinn här. Vi bo här bara för helgen." Undertecknad var den som inte behövde några skinn och ögonblicket senare satt jag vid lägerelden och bekantade mig och gjorde mig hemmastadd. Ägare till kåtan voro ett par föräldralösa syskon från Ransarn och det var med flickan, som jag ackorderat angående husrum.

Här slutar farfars dagboksanteckningar. Vi antar att nattsömnen blev god efter den långa mödosamma färden och intrycken av att för första gången fått möta den samiska kulturen och redan första natten fått sova i en kåta som dessa samiska ungdomar bjudit honom sovplats i.